

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 25. oktober 2016 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Ole Græsbøll Olesen, Michael Kistrup og Thomas Raaberg-Møller
(kst.)).

11. afd. nr. B-853-16:

A

mod

Ankenævnet for Patienterstatning

Frederiksberg Rets dom af 10. marts 2016 (BS H-1522/2015) er anket af *A*
med endelig påstand om, at indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatning, skal anerkende,
at hendes erstatningskrav i anledning af behandling hos lægerne *B*
samt hos speciallæge *C* i perioden fra februar 2004 til den 21. marts 2006
ikke er forældet.

Ankenævnet for Patienterstatning har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

I lægelig vurdering af 27. februar 2014 fra Patientforsikringen er der anført bl.a.:

"Vurdering:

I 1986 udgav Sundhedsstyrelsen en redegørelse, »Forebyggende undersøgelser
mod livmoderhalskræft«, hvori det blev anbefalet, at alle kvinder i alderen 23-

59 år hvert tredje år bliver tilbudt en undersøgelse hos egen læge til forebyggelse af livmoderhalskræft og forstadier til livmoderhalskræft. I 2007 ændrede man retningslinjerne således, at kvinder i alderen 23-49 år inviteret til screening for livmoderhalskræft hvert tredje år og kvinder i alderen 50-64 år hvert femte år.

Patienten er omfattet af ovenstående tilbud, og er inviteret korrekt uden at have gjort brug af tilbuddet. Således ESS.

Behandlingen på **D** er rettidig og i overensstemmelse med ESS. Ligeledes er tilbuddet om opfølgning efter keglesnittet korrekt, men patienten efterkommer ikke dette.

Patienten får flere gynækologisk undersøgelser i perioden febr 2002-oktober 2005, hos såvel egen læge som praktiserende gynækolog, der begge er bevist om, at patienten ikke har fået foretaget kontrol-smear efter keglesnittet. ESS havde tilsagt, at smear var taget ved disse undersøgelser. Havde man gjort dette, havde man med overvejende sandsynlighed kunnet have diagnosticeret recidiv af carcinoma in situ, og patienten ville med overvejende sandsynlighed være blevet tilbudt en simpel hysterectomi, dette med baggrund i det relativt hurtige recidiv, og patientens alder 35

Ved rettidig omhu havde patienten således kunnet undgå stråle/kemoterapi, med deraf følgende kronisk forløb med permanent stent i højre ureter, afføringsinkontinens 15 %, overgangsalder 10 % (strålebehandling med æggestokke) samt teoretisk prognose forringelse, fra 5 års overlevelse ved carcinoma in situ på 98 % til en overlevelse ved cervixcancer st IIB på 65 %. Samlede mén må drøftes på lægemødet.

Konklusion:

ESS i forhold til screeningsprogram, men ikke ESS i forhold til opfølgende kontrol ved e.l. og praktiserende gynækolog. Men 35 %."

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af **A**

A har forklaret bl.a., at gynækologen i 2006 sagde, at det var kræft, og han ville sende et brev til **E (HOSPITAL)** Hun kom derind efter 3 ugers ventetid. Hun skulle have både stråler og kemoterapi stort set hele 2006. Ingen på **E** har sagt, at det var sent, at kræften blev opdaget. Hun har i dag en kolostomi og nefrostomi. Der er tale om, at hun nok skal have fjernet højre nyre. Hun har ikke været på arbejde siden 2006. Hun er blevet rask for sin kræftlidelse. Hun gik på et tidspunkt "under jorden" på grund af en konflikt med hendes børns far. Derfor kom hun ikke til smearkontrollerne. Komplikationer af strålebehandlingen konstaterede hun i 2007. I 2014 var hun hos egen læge med sin dat-

ter, og lægen undskyldte, at han ikke havde opdaget kræften. Lægen har ikke på noget andet tidspunkt sagt, at der var tale om kræft.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at *A* i 2006 burde have vidst, at der kunne være tale om for sen diagnosticering af livmoderhalskræft.

Derimod er der ikke ført bevis for, at *A* før kendskabet til den lægelige vurdering fra februar 2014 vidste eller burde have vidst, at en tidligere diagnose for kræft muligt kunne have medført et andet behandlingsforløb, og at hun derfor kunne have undgået de nu beskrevne skader.

Det er således ikke bevist, at *A* vidste eller burde have vidst, at der kunne være grundlag for et krav efter den dagældende patientforsikringslov.

Landsretten tager derfor *A* påstand til følge.

Ankenævnet for Patienterstatning skal i sagsomkostninger for byretten betale 74.000 kr. til statskassen, hvori indgår 4.000 kr. svarende til den retsafgift, som *A* skulle have betalt, hvis hun ikke havde haft fri proces for byretten. I sagsomkostninger for landsretten skal Ankenævnet for Patienterstatning betale 79.000 kr. til *A*., hvori indgår 4.000 kr. i betalt retsafgift. Ved fastsættelsen af beløbet er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatning, skal anerkende at appellantens,

A's, erstatningskrav i anledning af behandling hos lægerne *B*

samt hos speciallæge *C* i perioden fra februar 2004 til den 21. marts 2006 ikke er forældet.

I sagsomkostninger for byretten skal Ankenævnet for Patienterstatning betale 74.000 kr. til statskassen, og i sagsomkostninger for landsretten skal Ankenævnet for Patienterstatning betale 79.000 kr. til *A*.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 25-10-2016

Anni Juncker
kontorfuldmægtig